

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

num aliquis rem in literas misit : hoc solum tenemus,
quod Romani scriptores ad Imperij gloriam extule-
runt : fortia hostium facta silentur. Hominem cerni-
mus imminere leoni, quia pinxit homo : si nō esset pingere
leo, aliam picturā formam cerneremus. Sed hæc interim
queri possumus, emendare non possumus.

CAPVT XVI.

VSque ad hæc tempora, circiter annos post natum Christum trecentos, in Romana historia nullam comperio Saxonum mentionem sub eo vocabulo : sed quod sepè querimur, si Tacitus & Plinius loquerentur, qui aut laceri, aut nulli extant, ex montibus & fluminibus designatis facile intelligeremus gentem Saxonum, etiam si alijs vocabulis inscriberetur. Sed ut amur concessis. Primus Eutropius, & eum sequutus Orosius, temporibus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, hanc gentem nominauit. Carausius, inquit Eutropius, cum apud Bononiam (illam dicit Gallicam in Picardia) per tractum Belgicę & Armorici, pacandum mare accepisset, quod Franci & Saxones infestabant: multis barba-
ris sepè captis, nec præda integra, aut provincialibus redditis, aut Imperatoribus missa, cum suspicio esse cœ-
pisset, consultò ab eo admitti barbaros, vt transeuntes cum præda exciperet, atque hac occasione se ditaret, à Maximiano iussus occidi, purpuram sumpsit. Iisdem pe-
nè verbis id testatur Orosius, & in sua Britania comme-
morat Beda. Audiant Gallici scriptores, qui Frācos pro-
ducunt à Maeotidis paludibus sub Valentimiano Impera-
tore, necdum hoc tempore nato. Audiant & Saxonum primordia à temporibus Theoderici regis Francorum re-
petentes, qui ex hoc tempore in ducentos annos nec-
dum edebatur in lucem. Agnoscant Francos & Saxones

C 4 iam

iam nunc sub Diocletiano littora Galliarum infesta habuisse. Quanquam de Francis maiores etiam ineptiae memorantur, quod originem ducant à Troianis, & considerint ad paludes Mæotidas in Sicambria. Quid autem per tot egerint secula, quos duces habuerint, ne somniari quidem possunt. Et quidem Sicambria non ad Mæotidas paludes in Oriente, sed ad Rheni fluenta fuit in Occidente, teste Cæsare, Strabone, Ptolemeo, & omnibus Cosmographis. Inepti homines eò configiunt, vt dicant aliam Sicambriam fuisse hic & ibi: nec tamen vnum ex Geographis testem producunt: & vt mille tergiuersationibus vtantur, conuincit eos propria fabella de mendacio, quod aiunt sub Valentianino Francos migrasse in Germaniam: Nam testes omni exceptione maiores quos nominauimus, conuincunt sub Diocletiano Francos habitasse in Germania, cum excurrerent ad prædam in mare Britannicum cum socijs Saxonibus. Acedit alias testis Diuus Hieronymus, qui in Hilarionis vita testatur sub Constantio Imperatore venisse nobilem iuuenem ex genere Francorum: Ea, inquit, gens media inter Sueuos atque Saxones habitat. Quid potest expreſſius dic? quid ad confutandam fabulam validius? Inuentus est ex Gallicis scriptoribus, homo qui configeret corniculum oculos, quique, vnde prodijisset fabula, aperiret: cuius hæc verba sunt: Valentianus, inquit, Cibaliensis ex filia Genebaldi Sicambrorum regis, quem alio nomine dixerat Priamum, natus, peruenit ad Imperium: Sicambriani, id est, Franci, ab eo inuitati sunt ad debellandos Saxones supra Lanum habitantes (à quo fluvio Alani dicti sunt) in Oceani littore residentes supra Rhenum: qui Romanum aliquandò Imperium incursabant:

bant: & quia debellari commodè non possent à Romanis, ad paludes intransibiles, quibus se tutabantur, promisit, sigens Sicambriana dicta, Saxones debellaret, quodd tributo decennali laxarentur.

CAPVT XVII.

Hec sunt Gallici scriptoris verba: in quibus attende prudens lector: Alanos Asaticos esse populos in vasta Scythia, quos in Romanis prouincys aliquandò legimus diuersatos: sed quād transierint, incomptum habemus: nisi quia legimus eos cū Vandalis venisse primū in Gallias & Hispanias, indē Gothis adhæsisse in Bætica. Quem autem fluuum dicit Lanum, non agnoscimus: nullus enim est in Saxonum regione hoc nomine riūus: Si tamen diceret Salanos, hoc est, habitantes ad Salam, possemus Saxones agnoscere: Sed tamen hoc compertum est, Saxones à Francis debellandos, iussu Valentiniani designari: Nam & Orosius expreſſe de eodem Imperatore ait: Valentinianus Saxonum gentem in Oceani litoribus & paludibus inuīs sitam, virtute atque agibilitate terribilem, periculosam Romanis finibus, eruptionem magna mole meditātem, in ipsis Francorum finibus oppresſit. Hic videant fabulatores, vndē sit nata erroris occasio. Saxones erant, non Alani, nisi Salanos dixeris, in paludibus Oceani occidentalis, non Mæotidis orientalibus. Annumerat autem Chaucorum, hoc est, Phrisonum, gentem Saxonibus, quodd multa illis bello societas esset: illi enim palustribus locis habitant: Nam Saxones campis habitāt apertis. Subnectit: Quos in Francorum finibus (quaenam Franconia dicitur, olim Sicambria) adiutus gentis illius armis, Imperator repreſſit. Nā quodd decennalem fabula commemorat à tributis immunitatem, & exacto decennio rebellionem ad Imperium,